

## **Előszó**

### ***Editorial***

Tisztelt Olvasóink!

2012-ben egy tematikus számmal jelentkezünk, amelyben a „Pszichoszociális változás és az átalakulás retorikája a tizenkét lépéses mozgalmakban” című kutatási projekt egyes, eddig még publikálatlan, reményeink szerint a jövőbe mutató eredményeit adjuk közzé. E kutatás 2007 nyarától 2012 novemberéig zajlott az Országos Tudományos Kutatási Alap támogatásával.

A munka megkezdésekor a szerzők még nem láthatták előre azoknak a problémáknak az aktualitását, sürgető jellegét, amelyekre a kutatás keretei között keresték a lehetséges válaszokat. Az elmúlt néhány évben azonban a gazdasági válság nyomán bekövetkező forrás-szűkítések hatására az erőforrás-perspektívára alapozó, a poszt-traumatikus növekedés, fejlődés feltételeit kidolgozó, az intergenerációs transzmisszió mintázatait megváltoztató felépülési modellek egyre inkább előtérbe kerülnek.

A kutatás témavezetője, Kelemen Gábor egyetemi tanár az új felépülési modell legnevesebb hazai képviselője. E modell sajátossága, hogy szakít a korábbi deficit-alapú elgondolásokkal, és az egészségtanulás új szemléletére helyezi a hangsúlyt. A dialogikus közösségi térben zajló egészségtanulás folyamatának leírásával született meg az a közös nézőpont, új értelmezési keret, ami megteremti az öt éven át tartó kutatás egységét, koherenciáját, és összefűzi e tematikus szám tartalmait.

Kelemen Gábor az addikciók kezelési stratégiáinak változása mögötti tényezőket elemzi kritikai írásában. Megmutatja az új megközelítés, az egészségtanulás kapcsolódását a 12-lépéses közösségek gyakorlatához, értékeihez és hagyományaihoz. B. Erdős Márta és Kiss Szilárd a gondoskodás személyi konstrukciójának változásait vizsgálják felépülő szenvedélybetegek történeteiben. E tanulmány nemcsak elemzi a múlt század harmadának jövőt szinte gyarmatosító mentalitását, de olyan víziót is mutat, melyben a következő nemzedékkel való felelős, elkötelezett törődés a tágabb értelemben vett felépülés archimédeszi pontja. Márk Mónika és Brettner Zsuzsanna az alkohológia meghatározó személyisége, E. M. Jellinek életútjának hazai, sorsfordító vonatkozásaival, gyökereivel foglalkoznak. Madácsy József a józanodó függők életvilágának részletes vizsgálatára vállalkozik írásában. Mándi Nikoletta terápiás közösség, mint értelmező közösség komplex leírását adja tanulmányában. Molnár Dániel a kanadai Portage-ban tett szakmai látogatása eredményeit mutatja be.

A szerzők célja, hogy munkájukkal hozzájáruljanak az addiktológia aktuális szakmai dialógusához. Megmutatva és néha megkérdőjelezve egyes korábbi sarokpontokat, ezúton invitáljuk olvasóinkat a közös szakmai reflektálásra, a terület megújítására.

*Szerkesztők*

Pécs, 2012. november 27.